

Keszég

A Bánságból, melyet felénk – egyúttal a **bánat** szót is helyel kínálva Bánátnak neveznek – érkezett közénk erős szőrzetével, alacsony termetével, pokoli gátlásosságával Óbecsén **NŐT** akartunk neki szerezni aminek, persze, még nagyobb berúgás még elviselhetetlenebb cirkusz lett a vége
Sziveri egy bozótvgó késsel hadonászva – annyira rajongtunk volna a japánokért? Vagy csak a harakiri birizgálta fantáziánkat a kelleténél élénkebben? hasba akarta magát szúrni az utolsó pillanatban rúgtam ki kezéből a bozótvgó kést
A Bánságból érkezett közénk mulatságos modorosságával, begurulós kisőregségével
Ezek a bánátiak, ha fölzigulnak, nem tudnak leállni! Ha begerjednek, képtelenek abbahagyni, **mert egy rövid időre sem ismerhették meg a fölszabadulás mámorát!** hallgattam bánági társam a lepusztulásban, hallgattam legrobusztusabb költőnket az ivászatban, aki a kassai dómban végül is józanul szembesült a Nagyságos Fejedelem földi maradványaival

A **BÁNAT** szikes, sóvirágos, mentás tájáról érkezett közénk villódzó megfelelni akarásával, pokoli gátlásosságával
Hangja a *legférfiasabb* dörgés volt Fölhevülései, melyeken annyit mulattunk, a háborús években váltak egyre ijesztőbbekké, kiszolgáltatottságunkban váltak egyre megrendítőbbekké, szívszorítóbbakká társaink megfogyatkozásában váltak egyre *hitelesebbé*
Amíg közülünk ki a másvilágra, ki a biztonságosabbnak vélt világba költöztette erejét, bepalizottságát, addig ő egyre elszántabban, eszelősebben, *rendíthetlenebbül* akart lapot csinálni, újságot, akkor is, amikor azt már végképp nem lehetett
Férfias hörgései, szélmalomharcának mind makacsabb, mind kilátástalanabb dörgései egyre inkább a szülőföldet kezdték jelenteni, kicsit azt a *hont* is mely annyiszor mely majdnem végleg elveszett